

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest

Donáti utca 35-45

1015

a Budaörsi Járásbíróság útján

(ügyszám: 11.B.585/2014)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1281-2/2014
Érkezett:	2016 AUG 02.
Példány:	1
Melléklet:	5 + 3 db
Kezelőiroda:	

BUDAÖRSI JÁRÁSBÍRÓSÁG

Érk.: 2016 JÚN. 30

Érk. módja: postán gyűjtőládába
személyesen taxon e-mailen

Példány: 1 Melléklet: 5 db Aláírás: ly
Ügyszám: 11B.585/14

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Sherpa Team Kft.**

indítványozó (továbbiakban: **Indítványozó**) az Alkotmánybíróságról szóló 2011 évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – a mellékelt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, dr. [redacted]

[redacted] útján – az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.1205/2015/8. számú végzését és a Budaörsi Járásbíróság 11.B.585/2014/14. számú ítéletét.

1. Az alkotmányjogi panasz benyújtásával kapcsolatos megállapítások

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az ABtv. 27. §-a és 43. §-ának (1) bekezdése alapozza meg.

Kérelmünk jogalapjaként az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdését jelöljük meg.

Kérelmünket személyesen érintett indítványozóként nyújtjuk be. Személyes érintettségünket az a körülmény támasztja alá, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozatokban pótmagánvádlóként szerepelünk.

A támadott bírósági határozatok a Budapest Környéki Törvényszék **3.Bf.1205/2015/8.** számú végzése, valamint a Budaörsi Járásbíróság **11.B.585/2014/14.** számú ítélete. A jogerős végzést 2016. május 30-án vettük kézhez.

A rendelkezésünkre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük, mivel a Budapest Környéki Törvényszék jogerős végzésével szemben a Be. 416. §-a (4) bekezdésének d) pontja nem engedi meg felülvizsgálati kérelem benyújtását.

Az Abt. 29. §-a értelmében az általunk állított alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, mivel a támadott bírósági határozatok negligálták a döntő okirati bizonyítékot, emiatt a bűnösség megállapításának hiányához vezető súlyosan hibás tényállás megállapításával - a későbbiekben kifejtettek szerint - jelentős kárt is okoztak a számunkra.

2. Alkalmazandó jogszabály

Az alkotmányjogi panasz indítványunk elbírálásánál az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdését kérjük alkalmazni, amely szerint „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.”

3. A közvetlen érintettségünk részletes kifejtése

a) A történeti tényállás szerint 2009. november 17-én az indítványozó társaság törökbálinti zárt telephelyénél megjelent [REDACTED] Kft. akkori ügyvezetője, három további személy társaságában, azzal a céllal, hogy a zárt telepről két kotrógépet elszállítsanak.

A portaszolgálat nem engedte be őket. Ekkor rendőri segítséget kértek. A rendőri érdemi közreműködés eredményeként az egyik, [REDACTED] sorozatszámú kotrógépet trélerre rakták és – a portaszolgálat tiltakozása ellenére – a telepről elszállították. Az építkezésekhez használatos kotrógép értéke 17.200.000.-Ft.

A portaszolgálat időközben értesítette indítványozó társaságunk ügyvezetőjét, [REDACTED] aki felmutatta a kérdéses gépre vonatkozóan aláírt adásvételi szerződést, amelynek értelmében ez a gép 2009. augusztus 6-án a [REDACTED] tulajdonából az

indítványozó társaságunk tulajdonába került. Ennek ellenére a rendőrség nem akadályozta meg a gép elszállítását.

Ezt követően indítványozó társaságunk üzletrész tulajdonosa [REDACTED] 2009. november 19-én feljelentést tett a Budaörsi Rendőrkapitányságon. A feljelentést elutasították, majd panasz előterjesztése után elrendelték a nyomozást [REDACTED] ellen, a Btk. 316. §-a (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő, jelentős értékre elkövetett lopás büntettének megalapozott gyanúja miatt.

A nyomozati eljárás menetében, 2010. július 2-án az elszállított gépet a nyomozó hatóság lefoglalta. Ezt követően a nyomozó hatóság 2012. január 25-án a lefoglalást megszüntette, a gépet azonban nem indítványozó társaságunknak, hanem a gépet elszállító [REDACTED] Kft.-nek adta ki, amely cégnek [REDACTED] az elszállítás után eladta azt, majd 2012. február 1-én a nyomozást megszüntette.

b) A nyomozás megszüntetése után pótmagánvádlóként léptünk fel. A lefolytatott eljárást követően a Budaörsi Járásbíróság a támadott ítéletével [REDACTED] vádlottat felmentette, a Budapest Környéki Törvényszék pedig a támadott végzésevel az I. fokú ítéletet helybenhagyta. Érdemi indokolást az I. fokú ítélet tartalmaz, amelynek lényege az ítélet 13. oldalának utolsó bekezdésében található, és a következő:

„A bíróság tehát a bizonyítási eljárás lefolytatását követően, [REDACTED] és [REDACTED] tanúk vallomásai közötti ellentmondásokra, a vételár kifizetése igazolásának hiányára és az utóbb szabályosan végbement adásvételre figyelemmel nem tudta kétséget kizáróan megállapítani azt, hogy a vád tárgyát képező munkagép a [REDACTED] pótmagánvádló tulajdonát képezte, így nem bizonyítható kétséget kizáróan az sem, hogy [REDACTED] Kft. pótmagánvádló tulajdonát képező munkagépet jogtalanul elszállította. Mindezek alapján a bíróság az elszállítás konkrét körülményeit a bizonyítékok értékelése során már nem vizsgálta”.

Az indokolásból kitűnik, hogy az ítélet egyáltalán nem vette figyelembe az ügy szempontjából a legdöntőbb bizonyítékot, a [REDACTED] és indítványozó társaságunk között 2009. augusztus 6-án kötött adásveteli szerződést, amelynek eredeti példányát a bírósághoz becsatoltuk, és amelynek 7. pontja szerint „7. Vevő az Eszközön a jelen szerződés aláírásával tulajdont szerez. Az Eladó az Eszközt a mai napon a Vevő birtokába adja”. A szerződés tehát a vételár megfizetésének módjától, idejétől függetlenül biztosította a tulajdonjogot a társaságunk számára.

Ezzel szemben a bíróság a kihallgatott vádlott, illetőleg tanúk ellentmondó nyilatkozatait vette alapul és döntött úgy, hogy „...nem tudta kétséget kizáróan

megállapítani azt, hogy a vád tárgyát képező munkagép a [REDACTED] pótmagánvádló tulajdonát képezte... „,

Mindezeket előrebocsátva megállapítható, hogy a támadott határozatok döntő hibája, hogy az érvényes adásvételi szerződésünket, amely szerint a gép tulajdonjoga az aláírással egyidejűleg átszállt a társaságunkra, valójában nem tekintette bizonyítéknak, holott ez volt az egyetlen olyan bizonyíték az ügyben, amely alapján döntést, mégpedig elmarasztaló döntést kellett volna hozni.

A Ptk. a kötelmi jog általános részében szabályozza a megkötött szerződésekkel kapcsolatos megtámadási okokat. Ha ilyen fennáll, elérhető egy szerződés érvénytelenségének vagy semmisségének megállapítása egy polgári perben. Amíg polgári bíróság jogerősen nem mondja ki egy szerződés semmisségét, illetőleg érvénytelenségét, a szerződést érvényesnek kell tekinteni. Miután semmiféle eljárás nem volt a tárgybani adásvételi szerződéssel kapcsolatban, a büntető bíróság köteles lett volna az érvényes adásvételi szerződés alapján ítéletet hozni. Hozzá kell tenni azt is, hogy az adásvételi szerződés szerint a tulajdonjog átszállása akkor sem kérdőjelezhető meg, ha a vételár megfizetésére esetlegesen nem került volna sor. Ha ugyanis indítványozó társaságunk adós maradt volna a vételár egy részével, akkor a [REDACTED] mint Eladó nem a tulajdonjog visszaszállását, hanem a vételárhátralék kifizetését követelhetné. Ilyen követelést azonban a [REDACTED] nem támasztott a társaságunkkal szemben.

d) Személyes érintettségünk kettős ebben az ügyben:

- Mint pótmagánvádlónak nem sikerült elérnünk, hogy a meggyőződésünk szerint lopás büntettének megvalósulása ellenére a bűnös büntetésben részesüljön.
- Kártérítési pert indítottunk, a gép elvitelét lehetővé tevő rendőri beavatkozás miatt a Pest megyei Rendőr-főkapitányság ellen, azonban az I. fokú bíróság a keresetünket elutasította, a jelen alkotmányjogi panasszal támadott büntetőbírósági ítélet indokolásával egyező indokokkal. Tartunk attól, hogy a másodfokú bíróság is ennek megfelelően jár el.
- Pert indítottunk a [REDACTED] ellen is, amelynek a [REDACTED] az elszállított gépet – anélkül, hogy már tulajdonos lett volna – eladta, a gép kiadása és kártérítés iránt, itt még ítélet nem született, de a büntető bírósági indokolás itt is hivatkozási alap lehet.

A folyamatban lévő eljárások azzal a veszéllyel fenyegetnek, hogy amennyiben nem kerül sor a támadott ítélet és végzés megsemmisítésére, nem tudjuk visszaszerezni a tulajdonunkat képező gépet és nem leszünk képesek érvényesíteni a több mint 30.000.000.-Ft összegű jogos kárigényünket. Ebből következően a bírósági határozatok megsemmisítése alapvető hatást gyakorolna társaságunk helyzetére.

4. A tisztességes bírósági eljárás sérelme (XXVIII. cikk (1) bekezdése.

a) A T. Alkotmánybíróság a 2012. május 9-én kelt X/2349/2012. AB határozatában kimondta, hogy „Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos, vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.”

b) A nemzetközi egyezményekkel kapcsolatban – különös tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére (a továbbiakban: Egyezmény) – az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (mint pl. a hivatkozott Egyezmény). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiféleképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi jogvédelem szintje, jellemzően a Strasbourg-i Bíróság által kibontott jogvédelmi szint.

c) Ráadásul az Egyezmény nem pusztán egy nemzetközi szerződés a szerződések sorában, hanem azt az 1993. évi XXXI. törvény közvetlenül inkorporálta a magyar jogrendszerbe, így az abban foglalt jogok közvetlenül alkalmazandók a magyar rendes bíróságok eljárásban. Mivel az ezen Egyezményben foglalt jogok tartalmát elsődlegesen Strasbourg-i Bíróság térképezi fel, így értelemszerűen annak esetjogát is figyelembe kell venni.

d) Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárás elve”eljárásjogi garancia arra, hogy jogainak érvényesítése tekintetében a bíróság (törvény) előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik” (1991/B/1996. AB határozat ABH 1997. 629, 631). Kifejtette továbbá, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog „az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges, és az esetek többségében alkalmas eljárásra ad jogot.” (9/1992(I.30.) AB. határozat, ABH 1992. 59, 64).

e) Strasbourgi Bíróság joggyakorlata szerint sérül az Egyezmény 6. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való jog, ha egy eljárás során a bíróság indokolása nem felel meg a jogszabályoknak (De Moor kontra Belgium ügy 1994. június 23. No. 16997/90, 55. §) A bíróság olyan esetekben állapítja meg, hogy nemzeti bíróságok eljárásai egyezményellenesek, ha döntései önkényesek, vagy nyilvánvalóan ésszerűtlenek és megállapítható, hogy az eljárás egészében véve a maga teljességében nem volt tisztességes. (Van Kück kontra Németország ügy 2003. június 12. No. 35968/97. 46-47 §.)

f) Tekintve, hogy az Egyezmény nem látszólagos jogokat hivatott biztosítani, hanem olyanokat, amelyek ténylegesek és hatékonyak (Artico kontra Olaszország 1980. május 13. No. 6694/74. 33. §) a tisztességes eljáráshoz való jog kizárólag akkor tekinthető hatékonynak, ha a felek kérelmei és észrevételei ténylegesen „meghallgattatnak” , tehát a bíróság kellően alaposan megvizsgálja őket (pl. Dulaurans kontra Franciaország ügy 2000. március 21. No. 34553/97. 33. §).

g) Az Alkotmánybíróság több alkalommal foglalkozott olyan panaszokkal, amelyekben az indítványozó lényegében a bírói mérlegelés felülvizsgálatát kérte és ezeket általában elutasította (pl. 3231/2012.(IX.28.) AB végzés indokolás 4.) Arról is hozott elvi döntést az Alkotmánybíróság, hogy a mérlegelés alapján hozott döntés esetén az eljárás tisztességtelenné és alaptörvény-ellenessé általában nem válik. Ennek a kérdésnek a vizsgálata csak szélső esetben lehet az alkotmánybírósági eljárás tárgya (3268/2012.(X.4.) AB végzés (28) és 3018/2012.(I.28.) AB végzés).

f) Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése tartalmilag megegyezik az Egyezmény 6. cikkével és ezért a jelen indítvány elbírálása során indokolt figyelembe venni mind az Alkotmánybíróság korábbi döntéseit, mind pedig az Emberi Jogi Bíróság joggyakorlatát, amelyekre az előbbieken hivatkoztunk. A támadott határozatok Alaptörvénybe ütközésének lényege az, hogy érvényes, eredeti aláírásokkal ellátott adásvételi szerződéssel igazoltuk, hogy a vádlott által, a rendőrség érdemi közreműködésével elszállított kotrógép a tulajdonunkat képezte, ennek ellenére a bíróságok az egymásnak ellentmondó vádlotti és tanú nyilatkozatok alapján arra az álláspontra jutott, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg tulajdonjogunk, ezért nem állapítható meg, hogy a vádlott bűncselekményt követett volna el. Ez nem a tisztességes eljárásnak megfelelő mérlegelés tárgya, nem a mérlegelés fogalomkörébe tartozó kérdés. A Be. 78. §-a foglalkozik a bizonyítékok értékelésével. A jogirodalom a bizonyítékok értékelésének négy mozzanatát különbözteti meg. Először azt kell eldönteni, hogy melyik a hitelt érdemlő bizonyítási eszköz. Másodsorban a hitelt érdemlőnek elfogadott bizonyítási eszközökből milyen tények származnak, harmadrészt

az igaznak elfogadott tények összeillesztéséből milyen más tényekre lehet következtetni és végül meg kell vizsgálni az ellentétes, illetőleg eltérő lehetőségeket, azokat ki kell zárni. A Be. 116. §-ának (1) bekezdése külön megemlékezik az okiratokról és azt mondja ki, hogy „Okirat az a bizonyítási eszköz, amely valamilyen tény, adat valóságának, esemény megtörténtének, vagy nyilatkozat megtételének bizonyítására készül, és arra alkalmas. Tekintettel arra, hogy adásvételi szerződésről van szó, fontos hivatkoznunk a Pp. 193. §-ára is, amely szerint „Olyan tényállásra vonatkozóan, amely okirattal bizonyítható, a bíróság az egyéb bizonyítást mellőzheti”.

Világos tehát, hogy az okiratnak a bizonyítás tekintetében kitüntetett szerepe van. Az ugyanis maradandóan, szabatosan tartalmaz tényeket, szemben a tanúvallomásokkal, amelyeket az esetek túlnyomó többségében különböző érdekek dominálnak, illetőleg emlékezetre hagyatkozva teszik meg az érintettek. A bíróságok az okirat által rögzített tényeket mellőzték. Ezzel nem egyszerűen a mérlegelés során követtek el hibát, hanem az ügy érdemére vonatkozóan tisztességtelenül jártak el.

Hozzá kell tenni az előbbiekhöz azt is, hogy polgári jogi szerződésről van szó a kérdéses okirat esetében, amely szerződést mindaddig érvényesnek kell tekinteni a Ptk. szabályai szerint, amíg - megfelelő eljárás eredményeként - annak érvénytelenségét bíróság jogerősen nem mondja ki. A jelen adásvételi szerződést senki nem támadta meg, ebből következően azt a bíróságoknak minden vonatkozásban érvényes adásvételi szerződésként kellett volna kezelniük. Ha a bíróságok tisztességesen járnak el, az előbbieken vázolt szabályokat betartják, akkor a vádlottat lopás büntetében kellett volna elmarasztalni, és nem születhetett volna felmentő határozat.

Álláspontunk szerint az érvényes adásvételi szerződés figyelmen kívül hagyása nem a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés, hanem súlyos eljárási hiba, amely a bírósági eljárás tisztességtelenségét okozta. Ezáltal az „anyagi igazság érvényre juttatására” az eljárás nem volt alkalmas (lásd d) pontban hivatkozott AB határozat). A bíróságok indokolása nem felelt meg a jogszabályoknak (lásd pl. az e) pontban hivatkozott De Moor kontra Belgium ügyet).

Ha a T. Alkotmánybíróság a bírósági eljárás súlyos hibáját, az érvényes adásvételi szerződés figyelmen kívül hagyását mérlegelési kérdésnek tekintené, akkor kérjük, hogy mint kirívóan „szélső” esetet ítélje meg, amely miatt az anyagi igazságnak ellentmondó bírósági határozatok születtek, és amelyek felülvizsgálata nem egyszerűen a bírói mérlegelés átértékelése, amelyre az Alkotmánybíróságnak nincs

hatásköre, hanem az anyagi igazság érvényre juttatását lehetővé tevő eljárás, vagyis az eljárás tisztességességének érvényre juttatása.

Azon túlmenően, hogy a felmentő határozattal egy bűncselekmény megtorlása nem történt meg, a büntetőbíróság határozatait a közigazgatási kártérítési perben is etalonként kezelte a bíróság az elsőfokú ítéletében és aggodalomra ad okot, hogy a bíróság másodfokon is az említett tisztességtelen bírósági ítéletből indul majd ki. Ennek következtében a kárigényünket sem tudjuk érvényesíteni.

****

Az előadottak alapján ismételten kérjük a támadott határozatok megsemmisítését.

Hozzájárulunk a panaszindítványunkban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához.

Budapest, 2016. június 23.

Tisztelettel:

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás.
2. Nyilatkozat az indítvány és személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról.
3. Budaörsi Járásbíróság 11.B.585/2014/30. számú ítélete.
4. Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.1205/2015/8. számú végzése.
5. Adásvételi szerződés eredeti példánya.